

[Miljøministeren]

sin aktiepost i A/S Dyrehavsbakken. Salget skulle ifølge Fremskridtspartiet bl.a. betyde, at staten kunne slippe for et årligt millio tilskud til Dyrehavsbakken.

Beslutningsforslaget bygger på nogle forudsætninger, som jeg ikke kan følge. Det gælder specielt spørgsmålet om statens forretningsmæssige engagement i Dyrehavsbakken. Konstruktionen omkring Dyrehavsbakken er den, at staten ejer jorden som en del af Jægersborg Dyrehave, men retten til at drive forretning lejes ud til en række private personer, teltholderne. Der er for øjeblikket omkring 50 teltholdere. De opfører og ejer selv deres bygninger og andet i den forbindelse.

For at løse de fælles opgaver har teltholderne og staten ved en overenskomst fra 1970 stiftet A/S Dyrehavsbakken, tidligere A/S Sambak. Selskabet udfører alle fælles foranstaltninger som anlæg og vedligeholdelse af veje, kloakker, vand og el. Selskabet laver desuden markedsføring samt afholder plæneforestillinger og Pjerrotvirksomhed. Selskabet har en aktiekapital på nominelt 300.000 kr., og teltholderne og staten ejer hver halvdelen, og selskabet er et non profit-selskab.

Teltholderne betaler som nævnt en årlig leje til staten. Denne leje er baseret på omsættningen og varierer på de enkelte typer af virksomheder. 50 pct. af lejeindtægterne går til A/S Dyrehavsbakken. Det er denne post, som Fremskridtspartiet tror er en statssubsidiering. Men i virkeligheden er der tale om, at teltholderne ud over den egentlige arealleje til staten betaler et beløb til fællesforanstaltninger. Baggrunden for, at pengene går ind over statskassen og registreres som tilskud, er rent juridisk-teknisk. Pengene kunne i princippet lige så godt være betalt direkte til aktieselskabet, og der ville så ikke være registreret et offentligt tilskud.

Der kan altså ikke ved salget af aktierne i A/S Dyrehavsbakken opnås de millionbesparelser, som Fremskridtspartiet peger på i sine bemærkninger. I 1991 har staten haft en lejeindtægt fra Dyrehavsbakken på ca. 18,8 mio. kr. Heraf er så de 9,4 mio. kr. tilbageført til fællesforanstaltninger. Netto har staten altså fået en lejeindtægt, en gevinst, på 9,4 mio. kr. Det bliver ikke til et underskud på de 12 mio. kr., som står i bemærkningerne.

Det er klart, at jeg som konservativ minister er meget opmærksom på, at det offentlige ikke går ind i arrangementer, som bedre kunne varetages af private. Jeg er også meget opmærksom på, at det offentlige ikke gennem tilskud eller på anden måde skal skabe konkurrenceforvriddning. Jeg overvejede faktisk selv i fjor, da jeg som ny minister læste finansloven igen for Miljøministeriets område, at sælge aktieposten i A/S Dyrehavsbakken. Men efter at have vurderet sagen nøjere afstod jeg. Statens engagement i A/S Dyrehavsbakken skyldes nemlig, at Dyrehavsbakken udgør en integreret del af et af Danmarks mest værdifulde nærkreative områder, nemlig Jægersborg Dyrehave, som forslagsstilleren også tager hatten af for. Som grundejer vil det således være naturligt, at det offentlige sikrer sin indflydelse på den overordnede tilrettelæggelse af områdets drift. Derfor er man med i aktieposterne.

Organiseringen omkring Dyrehavsbakken lever efter min opfattelse op til netop den privatøkonomiske tankegang, som vi ønsker. Produktionsapparatet bortset fra jorden ejes og drives af private. Staten får en leje fra teltholderne, som er baseret på markedsmæssige overvejelser. Den egentlige lejeindtægt var i 1991 9,4 mio. kr. Også fremover vil der være tale om at udleje på markedsmæssige vilkår, således at der ikke indirekte gives statsstøtte. A/S Dyrehavsbakkens daglige drift varetages af professionelle folk. Kapitalgrundlaget kommer i virkeligheden fra teltholderne; det kommer ikke fra statskassen, som det umiddelbart kunne se ud til.

Fremskridtspartiet sammenligner i beslutningsforslaget Dyrehavsbakken med andre forlystelsesparker, bl.a. Tivoli og Legoland. Tankegangen er, at disse ikke får statssubsidier, og at der derfor skulle være en konkurrencemæssig skævvridning i forhold til Dyrehavsbakken. På baggrund af, hvad jeg tidligere har sagt, mener jeg ikke, der er grundlag for at tale om konkurrenceforvriddning, da det lejes ud på markedsmæssige vilkår. Dertil kommer, at disse forlystelsesparker ikke er sammenlignelige, fordi beliggenheden jo udgør en afgørende forskel. Der er forskel på at ligge op ad en lufthavn og at ligge lige op ad Jægersborg Dyrehave. I øvrigt kan jeg oplyse, at Friheden i Århus køres helt kommunalt, og at Tivoliland i Ålborg er udlejet af kommunen. Begge steder er det offentlige altså inde.